

[Knud Jespersen.]

sioner. Det forstår jeg så inderlig godt, fordi der heller ikke er megen fremtid i regeringen.

Forslagets oprindelse er altså et fællesmarkedsdirektiv af den 28. juni 1973 om, at nu skulle der åbnes for sluserne, sådan at de store koncerner kunne lave bankkredit og anden finansieringsvirksomhed i Danmark.

Det blev allerunderdanigst meddelt Danmark den 2. juli 1973, idet man samtidig meddelte, at man pålagde folketinget senest 2. januar 1975 at ophæve hindringer for fællesmarkedsborgeres ret til at etablere sig.

Sig så ikke, vi ikke får noget ud af fællesmarkedsmedlemskabet! Nu får vi mafiaen, vi får de vesttyske koncerner, vi får industribankernes muligheder for direkte at manipulere med det indre økonomiske liv i Danmark, og så får vi ingen kontrol. Den kontrol, man taler om, er jo en kontrol der om muligt er endnu ringere end den, der kan udøves i det traditionelle fællesmarkedsområde. Det er en kontrol, hvortil man i virkeligheden kun har afsat arbejdskraft af 2 akademikere og 1 kontorist eller 1 kontorteknisk medhjælper, som skal se efter, at der ikke er nogen gengangere blandt personerne. Det kan måske være meget enkelt, fordi jeg går ud fra, at ministeren ved, at i virkeligheden dirigerer kun en halv snes personer over halvdelen af dansk finansieringsområde, dvs. sidder på mere end halvdelen af bankerne.

Vi er af den opfattelse, at Berlingske Tidende undtagelsesvis har ramt og ramt i plet, når de siger, at dette godt i en valutakrisituation i høj grad kan minde om den Napoleonskrig for 158 år siden, der førte til statsbankerot i Danmark. Det var ikke en sådan imødekommenhed over for direktivforslag, man skulle have haft. Det var en helt anden slags bank- og sparekasselovgivning, der virkelig sikrede kontrollen, men her er man altså eftergivende til det sidste. Det ser jo lidt ud, som da Tordenskjold stod ved Dynekilen og sagde: „vi gynger, men vi synker ikke“. Man har en underlig fornemmelse af, at når vore ministre rejser til møde i fællesmarkedsorganerne, så er de bange for at synke, for gyngede det gør de i alt fald. De napper det hele, og de står stolt og trodsigt midt i valutakrisen sammen med fire andre

og påstår, at fællesmarkedet er en helhed. Gud fri os for en splittelse, hvis det, vi oplever i øjeblikket, er en helhed!

Nej, vi er af den opfattelse, at man skulle afvise dette direktiv. Man kan godt demokratisere bank- og sparekassesystemet i Danmark og bringe det under offentlig kontrol, hvis man har viljen dertil. Man kan også sikre de ansatte, at de får adgang til bestyrelserne, men vi tror ikke meget på, at de kan få indflydelse på pengeinstitutternes virksomhed; dertil er kræfterne bag pengeinstitutterne alt for stærke.

Når man så yderligere camouflerer dette lille forslag med bemærkninger om, at al den selvsupplering må høre op, vil jeg gerne spørge ministeren direkte, om ikke ministerens erfaringer fra Østasiatisk Kompagni er af en sådan art, at ministeren ved, at Mogens Pagh er i stand til at selvsupplere alt det, der passer ham. Det vil igen sige, at banker og kreditinstitutioner i højeste grad underlægges sådanne koncerner eller multinationale selskaber som Østasiatisk Kompagni, og vi får ingen direkte indflydelse.

Hvis vi skulle anbefale regeringen noget i denne sag, så var det, at man ikke skulle lægge flere lænker på Danmarks handlefrihed, så var det, at man skulle sige sig fri for både valutakriser og nye forordninger og sikre en direkte indflydelse. Hvis man skulle følge lovens bogstav — det skal man naturligvis ikke, det tror jeg ikke på — så skulle man jo også nationalisere.

Hvordan vil man være i stand til at undgå gengangere? Jeg vil gerne spørge regeringen, gerne spørge ministeren direkte: hvad er det man vil sikre undgået, og betyder det en forandring i den nuværende personsammensætning? Endvidere var det også rimeligt, om man i en sådan situation sikrede sig mere kontrol med, hvad der er at finde af såkaldte sorte og skattefrie penge i banker og andre pengeinstitutter. Vi har jo peget på et par gange, at det var her man skulle sætte ind.

Jeg vil også gerne stille et spørgsmål mere til ministeren: hvordan vil man definere de såkaldte koncernarrangementer? I fællesmarkedet har man sagt, at det er overordentlig tvivlsomt, at man ikke er i stand til at definere, hvad en koncern er, og hvornår en koncernforbindelse opstår.

Alt dette og meget mere kunne nævnes,